

Kocsis Zoltán megkerülhetetlen a magyar komolyzenei életben, de ennél továbbmennék – munkássága és szakértelme egyedülálló – kijelentéseire nem lehet nem odafigyelni. Gyakran megfordul Pécsen és egyre elégedettebb azzal, amit lát és hall a Pannon Filharmonikusok Zenekarától. Tőle szokatlan módon dicséret is elhangzott a zenekar teljesítményét illetően.

Horváth Zsoltnak, a PFZ igazgatójának irodájában beszélgetünk, most éppen a neves magyar zenetudós - karmester- zongoraművész Kocsis Zoltánról. A mester a Nemzeti Filharmonikusok élén járt Pécsen, a Kodály Központban épp a minap, de vendégkarmesterként is megfordult már itt többször. Jön, ha hívják és segít, de nem rejti véka alá a véleményét, csak a száz százalékos munkát tekinti elvégzettnek, hatalmas energiával dolgozik, és ezt várja el a többi zenésztől is. Nála az elismerő szó ritka vendég, ezért nagy kincs, ha éppen valakiről, vagy valamiről pozitívan szól. Egy nemrég lapunknak adott interjúban arról beszélt, hogy a PFZ szakmai felemelkedését tapasztalja, aminek nagyon örül.

- Mit gondol erről a zenekar igazgatója Horváth Zsolt? Valóban érzékelhető előrelépés szakmailag?
- Többször tanúi lehettünk ennek, hiszen a zenekar, akárcsak egy ember, több életszakasszal bír. A PFZ is szinte egy emberöltőn keresztül dolgozik, fejlődik, hogy elérje a szakmai zenitjét, ami összetett és nehéz feladat, hiszen nem egy, hanem nagyjából száz művész együttes munkája szükséges mindehhez. Hamar Zsolt kezdte el a zenekar pozicionálását, majd Peskó Zoltán szilárdította és mélyítette el az eredményeket. Bogányi Tibor jelenlegi vezető karmesterünk egy új korszak képviselőjeként jelent meg, egyidőben azzal, hogy a zenekar elsőrangú koncertteremhez jutott a Kodály Központban. Nem csak ez a csodálatos hely, amit sokan egy Stradivarihoz hasonlítanak –hangzását illetően – hanem Tibor személyisége és generációjának frissessége is feltöltötte, inspirálta zenészeinket. A kettő együtt vezetett ahhoz, hogy ismét elindult egy felfelé ívelő szakasz a PFZ életében, amely reméljük a nemzetközi sikerekben is kicsúcsosodik majd.
- Ezzel párhuzamosan szervezeti átalakulások is zajlanak önöknél.
- A fenntartó pécsi önkormányzat döntése nyomán folyik mindez, a város előadóművészeti szervezetei közül immár csak mi nem alakultunk át, így szem előtt tartva a fenntartó érdekeit június végére nonprofit Kft-vé válik a jelenlegi intézmény. Ez a szervezeti optimalizálás és útkeresés jellemezte például az elmúlt húsz évben a Nemzeti Filharmonikusokat is, hiszen ők ebben az időszakban háromszor is szervezeti formát váltottak. A szakma sajátosságai miatt tulajdonképpen elég nehéz

megmondani, hogy tisztán (vagy részben) piaci szereplőként, vagy egyértelműen a fenntartó támogatásával tud egy ilyen szervezet megélni, de azt mindenképpen ki lehet jelteni, hogy a speciális bevételi és kiadási szerkezet miatt, állami támogatás nélkül a magas művészet nem képes egymagában létezni. Talán ennek köszönhető az állandó útkeresés, illetve a szervezeti forma váltása. Az új szervezeti struktúra egyébként tökéletes lehet egy szimfonikus zenekar számára, ha a fenntartó, stabil, hosszútávú és kiszámítható finanszírozási, támogatási rendszert biztosít a számára, melyet szerződésben is garantál.

- Ha már a gazdálkodásnál tartunk, hogyan alakult az új koncertterem nézőszáma a tavalyi évben. Milyen tendenciák érzékelhetők?
- A 2011. év precedens értékű, hiszen az első teljes évünk volt a Kodály Központban. Azért hadd jegyezzem meg, hogy abban országosan egyedülállók vagyunk, hogy 42 kötelezően vállalt koncertünk van évente. A Nemzeti Filharmonikusok hasonló cipőben járnak, de ott ez a szám mindössze 18. A miénk nemzetközi viszonylatban is példátlanul magas szám. A tavalyi évet bázis évnak tekintettük, de így is megdöbbsentünk, amikor mérleget készítettünk a fizető nézőszámból. Összesen 36 969 látogató tekintette meg tavaly koncertjeinket, amely hazai viszonylatban példátlanul magas nézőszám. Ez 160 százaléka az ezt megelőző, régi koncerthelyünkön regisztrált számnak. Persze óvatosan kell ezt kezelni, hiszen a Kodály Központ átadása olyan nézőket is idevonzott, akik máskülönben nem jöttek volna el koncertjeinkre. Ennek következtében egy kis visszaesésre számítunk, de a 80

százalékos értékesítési szintet tartani kívánjuk – ez egy 1000 fős koncertteremben nem akármilyen teljesítmény, főképp, hogy egészen kézzelfoghatóan romlott a magyar közönség gazdasági helyzete és ezzel párhuzamosan növekedett az árérzékenysége.

- Kocsis Zoltán gyakori vendége a pécsi koncertteremnek, mentor karmesterként a PFZ tanácsadója, mestere. Ő is észrevette a változást a zenekar művészeti teljesítményében.
- Legutóbbi vendégszereplése alkalmával odalépett hozzám és azt mondta – „Zsolt, most már érdemes lenne komolyan nekiállni a munkának, még egy kicsi lépés és ott vagytok a nemzetközi porondon.” Valóban, mi is úgy érezzük, hogy ott állunk az üres kapu előtt a gólvonalon, egyszerűen csak be kellene a labdát tesseklni és megvan, amire évtizedek óta várunk. Azonban ez a „gólrúgás” nem csak szakmai, hanem finansiális kérdés is. Nekem most úgy tűnik ebben az utolsó tíz évben, hogy mintha jelenleg nem esne egybe ez a kettő. Nagy kár lenne, ha ez bekövetkezne, hiszen a munka nagy részén túlvagyunk!
- A menedzsment rengeteget tesz azért, hogy az óhajtott nemzetközi áttörés bekövetkezzen. Április 21-én a Művészetek Palotájában, Budapesten koncerteznek illusztris vendégek előtt.
- A szakmai szövetségnek és a MÜPA-nak is köszönhetjük ezt a lehetőséget. Története során először tartja Magyarországon éves konferenciáját a világ klasszikus zenei koncertszervezőit, művészeti ügynökségeit és impresszárióit tömörítő szervezet, az International Artist Managers' Association (IAMA). A négynapos tanácskozáson a résztvevők,

elsősorban fiatal, feltörekvő, tehetséges fiatal szólistákat és kamara csoportokat hallgatnak meg, így ebben a tekintetben kivételt képez a szombat esti koncertünk, ahol értesüléseim szerint a konferencián résztvevők többsége is ott lesz. Csak remélni merem, hogy az előttük kevésbé, vagy alig ismert Pannon Filharmonikusok jó hatással lesznek rájuk. Ezek a szakemberek gyakorlatilag a mennybe és a pokolba is lökhetnek egy-egy előadót, zenekart. Ritkán ugyan de előfordul, hogy felvállalnak ismeretlen, ám tehetséges zenész, vagy zenekar menedzselését. Szóval bármi történhet, de éppen a semmi is ebbe a kategóriába tartozik. Mi szeretnénk jó benyomást tenni minden nézőre, az már csak hab a tortán, ha az IAMA tagjai közül is lesz benne néhány.

- Lassan vége az évadnak is. A hátralevő időszakban repertoárjunktól mit ajánlana a pécsi és a magyar zenebarátoknak?
- Két saját és egy vendégprodukciót emelnék ki a nyárig hátralevő időszakból. Május elején lesz egy „francia estünk”, melyen Bogányi Tibor vezényel és Perényi Miklós gordonkaművész szólista lép fel zenekarunkkal. Az est érdekessége, hogy Dutilleux francia zeneszerző zenekari művét eddig tőlünk még nem hallhatta a pécsi közönség, most erre is sor kerül. Mellette Debussy és Ravel egy-egy műve is elhangzik, de visszatérve Dutilleux-ra, művei igényesek és bonyolultak, ezért már idejekorán elkezdjük a próbákat. Ezt követi még mindig májusban Héja Domonkos vezényletével egy koncert, amelyen Suha Antal nagybőgőn és Lendvay József hegedűn közreműködik. Örömmel tölt el, hogy a Magyar Állami Operaház megbízott főzeneigazgatója dirigál Pécsett, Suha

Antal a PFZ művésze, szólamvezetője pedig szólistaként jelenik meg a színpadon, ami szintén jó hír a helyi zenebarátoknak. Május végén pedig Bogányi Tibor finnországi zenekara Lapeenratából látogat Pécsre, Sibelius, Nielsen és Kalevi Aho műveivel igazi skandináv hangulatot varázsolnak majd ide. Igazi zenei csemegének tekinthető ez is csakúgy, mint az előtte említett programok, azt hiszem Pécsen igazán színvonalas és színes komolyzenei kínálat van, melynek motorja a zenekaron kívül az itteni egészen különleges közönség, amelyért azt hiszem, igazán hálásak lehetünk.